

i Lovforslaget. Det ærede Medlems Ændringsforslag under Nr. 3 har jeg ikke noget imod. Derved kan Kreditforeningen i Herning faa sin Laanegrænse sat op fra 50 til 55 pCt. Derimod vilde jeg meget beklage, hvis Tinget skulde foretrække det ærede Medlems Ændringsforslag under Nr. 5 for det, der oprindeligt er stillet af Ministeren. Ved dette vil der fremdeles ikke blive noget Skel mellem de Ejendomme, vi har Lov til at udlaane i, enten de har Jordtilliggende eller ikke. Vi har tidligere i de to Husmandskreditforeninger haft et Skel i den Retning, og det viste sig at være til stor Ulempe for Foreningerne. Det viste sig, at Panterne under Skellet, navnlig de Panter, hvor der var et mindre Jordtilliggende, var af betydelig større Pantesikkerhed end de andre med Jordtilliggende. Dette bidrog til, at vi fik dette Skel slettet. Hvis det ærede Medlems Ændringsforslag skulde blive vedtaget, og vi paa ny skulde faa et saadant Skel, tror jeg, at de tvende Husmandsforeninger kunde ønske hellere slet ikke at faa Lovforslaget gennemført. Skellet vilde sikkert indenfor disse Foreningers Rammer volde Bryderier og Ærgrelser i mange Retninger, og derfor vil jeg indstændig anmode Tingets Medlemmer om ikke, ved at vedtage et saadant Ændringsforslag at genindføre et saadant Skel i de tvende Husmandskreditforeningers Statutter.

I øvrigt kan jeg henholde mig til, hvad der er sagt af det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) som Ordfører for Flertallet. Den højtærede Minister udtalte sig angaaende Taksationerne og mente, at det kunde være ønskeligt at faa en Maksimumsgrænse for Udlaanet, og at de offentlige Vurderinger til Ejendomsskyld muligvis i Fremtiden kan komme til at danne Grundlaget for Udlaanene i de tvende Kreditforeninger, og han kan sige det ud fra den Forudsætning, at det er en mere samlet og ensartet Taksation, der foreligger ved Ejendomsskyldvurderingerne, hvorefter ogsaa Skatten bliver ansat, og at der er mere betryggende Forhold ved disse Vurderinger end ved de forskellige Kreditforeningers Taksationsmænds Vurderinger. Jeg har ikke saa ganske lidt Kendskab til disse Forhold, og efter mit Skøn vurderer Kreditforeningernes Vurderingsmænd aldeles sundt, i mange Tilfælde saa sundt, at der ikke kan ankes ret meget over disse Vurderinger. I og for sig kan man nok sige, at Ejendomsskylden ansættes under andre Forudsætninger og som Regel noget lavere end Kreditforenin-

gernes Vurdering, men det er, fordi der gør sig forskellige Interesser gældende ved de to Vurderinger, idet det ved den ene Vurdering drejer sig om at holde Værdien nede, da Skatten til Statskassen og Amtskassen, for en Del ogsaa de kommunale Skatter, skal fastsættes i Henhold til den, men man har ogsaa Lov til at paastaa, at disse Vurderinger til Ejendomsskyld gennemgaaende er lavere, end Salgspriserne viser sig at være ved Overførelsen af en Ejendom fra en Ejer til en anden. Derfor har man ikke Lov til at sige, at Vurderingerne til Laan er usunde. Og jeg tilråder mig at paastaa, at de er aldeles berettigede, idet de gennemgaaende er ansatte lavere end Priserne i Handel og Vandel. Ud fra disse forskellige Forudsætninger skal jeg anbefale Flertallets Ændringer og anbefale at stemme for Lovforslaget, som det da foreligger.

Naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds tillod sig at fremdrage et Eksempel paa en Vurdering, der er foretaget til Laan i Grundejer-kreditforeningen og den jyske Husmandskreditforening, skal jeg ikke følge ham paa denne Bane. Det er et Tilfælde, som jeg ikke specielt har Kendskab til. At saadanne Tilfælde kan findes, er naturligvis rigtigt, siden det ærede Medlem sagde det, men at der kan findes Tilfælde, som viser i modsat Retning, er jeg i Stand til at fremdrage flere Eksempler paa, hvad jeg dog ikke skal gøre, fordi den højtærede Indenrigsminister sagde, at det ikke her var Meningen, at man skulde gaa Kreditforeningens Ærinder ved dette Lovforslag, men Laansøgernes. Det er deres Interesser ved Siden af Samfundets Interesser, der skal arbejdes paa ved dette Lovforslag angaaende Kreditforeningerne.

Ordføreren (J. H. Jensen): I Henhold til den Fremgangsmaade, der er blevet Sædvane her i Tinget, at Ordføreren i sit første Foredrag ikke imødegaar Mindretallene, før disse har udtalt sig, og vi har hørt Ministerens Stilling, imødegik jeg ikke det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) i mit første Foredrag, og da vi nu har hørt den højtærede Minister og til lige har hørt et andet Medlem af Udvalget udtale sig imod det ærede Medlem, behøver jeg ikke at bruge mange Ord i den Retning. Det forunder mig ikke, at det ærede Medlem forsvarer den Kreditforening, han særlig kender og har Interesse for, men naar jeg ikke kan følge ham i den Henseende, er det, fordi vi ikke kan